

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KLAIPĖDOS APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2026 m. gegužės 26 d. Nr. 21RE2-223 (AG2-164/16-2026)
Klaipėda

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Evaldo Ambrozaičio, Vilijos Astrauskienės ir Lauros Bernikienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja),

2026 m. gegužės 26 d. Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo X.Y. skundą atsakovei Tauragės rajono savivaldybės administracijai dėl Tauragės rajono savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2026 m. balandžio 20 d. sprendimo Nr. 91-SI-2085 „Dėl socialinės pašalpos skyrimo“ panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė :

Komisijoje 2026 m. balandžio 28 d. rezoliucija priimtas nagrinėti pareiškėjo X. Y. skundas atsakovei Tauragės rajono savivaldybės administracijai (toliau – ir Administracija), kuriuo reiškiamas reikalavimas panaikinti Administracijos Socialinės paramos skyriaus 2026 m. balandžio 20 d. sprendimą Nr. 91-SI-2085 „Dėl socialinės pašalpos skyrimo“ (toliau – ir Sprendimas), kuriuo pareiškėjui neskirta socialinė pašalpa už laikotarpį nuo 2026 m. vasario 1 d. iki 2026 m. balandžio 1 d. pagal 2026 m. kovo 23 d. pateiktą prašymą (toliau – ir Prašymas).

Skunde pareiškėjas nurodo, kad nesutinka su skundžiamu Sprendimu, nes atsakovė netinkamai taikė ir aiškino Lietuvos Respublikos piniginių socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo (toliau – ir PSPNGĮ) 21 straipsnio 11 dalies nuostatas. Mano, jog šios nuostatos negalėjo būti taikomos dėl faktinių aplinkybių. Paaiškina, kad 2026 m. sausio 5 d. registracija Užimtumo tarnyboje nutraukta, tuo metu jam nebuvo skirta ir mokama jokia socialinė parama. Dėl socialinės paramos skyrimo kreipėsi vėliau, kai užsiregistravo Užimtumo tarnyboje ir vėl tapo bedarbiu. Registracijos Užimtumo tarnyboje metu jis negalėjo žinoti apie socialinės paramos paskyrimą, kuri paskirta vasario mėnesį, o paskyrimo laikotarpis buvo skaičiuojamas atgaline data už sausio mėnesį.

Akcentuoja, jog PSPNGĮ 21 straipsnio 11 dalyje nėra reglamentuojama nuo kada skaičiuojami 3 registracijos Užimtumo tarnyboje mėnesiai. Pažymi, jog registracija Užimtumo tarnyboje buvo nutraukta ne dėl jo kaltės, o atsakovė būtent registracijos nutraukimo faktą ir vertino, netenkindama Prašymo ir neskirdama socialinės pašalpos.

Mano, kad PSPNGĮ 21 straipsnio 11 dalies nuostatų taikymas yra nesąžiningas ir neteisingas, pažeidžiantis jo teisę į socialinę paramą.

Komisijoje 2026 m. gegužės 11 d. gautas atsakovės Tauragės rajono savivaldybės administracijos atsiliepimas į skundą, kuriuo prašoma pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsakovė paaiškina, kad Administracijos Socialinės paramos skyrius 2026 m. kovo 23 d. gavo pareiškėjo prašymą-paraišką Nr. 21-2457 Piniginei socialinei paramai gauti (kai nesikeičia anksčiau pateikti duomenys) (minėta, toliau – ir Prašymas). Nurodo, jog pareiškėjas neatitinka PSPNGĮ 21 straipsnio 11 dalyje įtvirtintų reikalavimų, kuriuos atitikus būtų pagrindas teisei į

socialinę paramą, todėl Prašymas netenkintas. Pažymi, kad nustatant teisę į paramą, įvertinus Užimtumo tarnybos duomenų bazės duomenis, buvo nustatyta, kad pareiškėjas nutraukė registraciją Užimtumo tarnyboje socialinės paramos gavimo laikotarpiu, todėl neatitinka PSPNGĮ 21 straipsnio 11 dalies nuostatų. Ginčijamu Sprendimu nustatyta, kad pareiškėjas neturi teisės į socialinę pašalpą ir tą pačią dieną atsakovė išsiuntė pranešimą Nr. P-8949, kuriame nurodytos Prašymo netenkinimo priežastys ir teisinės aplinkybės (toliau – ir Pranešimas).

Remdamasi Viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAI) 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu, pabrėžia, jog klausimas dėl socialinės paramos pareiškėjui jau buvo nagrinėtas Komisijos byloje Nr. AG2-92/17-2026 ir priimtas sprendimas, kuriame buvo nurodoma, kad naujo prašymo skirti piniginę socialinę paramą pateikimo aplinkybė nepaneigia PSPNGĮ 21 straipsnio 11 dalyje nustatytų pasekmių, kadangi teisė į paramą po registracijos Užimtumo tarnyboje nutraukimo gali atsirasti tik iš naujo įvykdžius įstatyme nustatytas sąlygas, t. y. ne trumpiau kaip 3 mėnesius būti registruotam Užimtumo tarnyboje. Be kita ko, 2026 m. kovo 18 d. pareiškėjui buvo suteikta ir papildoma informacija apie galimybę kreiptis pateikiant prašymą dėl paramos (įskaitant ir socialinę pašalpą) skyrimo išimties tvarka pagal PSPNGĮ 23 straipsnio 3 dalies 9 punkto nuostatas.

Atsikirsdamas į atsiliepiamo argumentus, pareiškėjas 2026 m. gegužės 12 d. pateikė rašytinius paaiškinimus, nurodydamas, jog teisė į socialinę paramą nustatoma vadovaujantis PSPNGĮ 6 ir 8 straipsniu, gyventojas neprivalo atitikti PSPNGĮ 21 straipsnio 11 dalies nuostatų ir minėtas straipsnis niekaip nesusijęs su tokios teisės nustatymu. PSPNGĮ 21 straipsnio 11 dalies nuostatų taikymas jo atžvilgiu yra neteisingas ir nesąžiningas.

Pareiškėjas ir atsakovė tinkamai informuoti apie posėdžio vietą ir laiką. Pareiškėjas ir atsakovė prašė bylą nagrinėti rašytinio proceso tvarka. Vadovaujantis Ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo (toliau – ir IAGNTĮ) 14 straipsnio 7 dalimi, skundas išnagrinėtas rašytinio proceso tvarka.

Skundas atmestinas.

Nagrinėjamoje byloje ginčas kilęs dėl Tauragės rajono savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2026 m. balandžio 20 d. sprendimo Nr. 91-SI-2085 „Dėl socialinės pašalpos skyrimo“ (minėta, toliau ir – Sprendimas), kuriuo nuspręsta pareiškėjui X. Y. neskirti socialinės pašalpos už laikotarpį nuo 2026 m. vasario 1 d. iki 2026 m. balandžio 1 d., teisėtumo.

Iš prie bylos prijungtos administracinės bylos Nr. AG2-92/17-2026 medžiagos dokumentų nustatyta, kad Tauragės rajono savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2026 m. vasario 3 d. sprendimu Nr. 6452 „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamo vandens išlaidų kompensacijas“ pareiškėjui buvo nustatyta teisė į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas laikotarpiu nuo 2026 m. sausio 1 d. iki 2026 m. sausio 31 d.

Pareiškėjas 2026 m. kovo 23 d. pateikė Prašymą, prašydamas skirti socialinę pašalpą už 2026 m. vasario 1 d. iki 2026 m. balandžio 1 d. laikotarpį.

Sprendimu pareiškėjo Prašymas nebuvo tenkintas, nustačius, kad pareiškėjas neturi teisės į socialinę pašalpą laikotarpiu nuo 2026 m. vasario 1 d. iki 2026 m. balandžio 1 d. Skundžiamo Sprendimo teisiniu pagrindu nurodyta PSPNGĮ 21 straipsnio 11 dalis, faktiniu pagrindu – aplinkybė, jog laikotarpiu, už kurį skiriama ir (ar) mokama piniginei socialinė parama, nutraukta pareiškėjo registracija Užimtumo tarnyboje.

Tauragės rajono savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2026 m. balandžio 20 d. raštu Nr. P-8949 „Pranešimas dėl išmokos neskyrimo“, pareiškėjas buvo informuotas apie priimtą Sprendimą.

Pareiškėjas, nesutikdamas su priimtu Sprendimu, pateikė skundą Komisijai.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (minėta, toliau – ir VAI), Lietuvos Respublikos piniginei socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymas (minėta, toliau – ir PSPNGĮ), Lietuvos Respublikos

užimtumo įstatymas, Darbo rinkos paslaugų teikimo sąlygų ir tvarkos aprašas, patvirtintas 2017 m. liepos 21 d. Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro įsakymu Nr. A1-394 (toliau – Aprašas), ir kiti teisės aktai.

Viena iš savarankiškųjų savivaldybių funkcijų yra socialinės pašalpos ir kompensacijų, numatytų PSPNGĮ, teikimas (Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 43 punktas).

PSPNGĮ, nustatančio piniginių socialinės paramos teikimo principus, finansavimo šaltinius, piniginę socialinę paramą gaunančių asmenų teises ir pareigas, taip pat piniginių socialinės paramos, teikiamos nepasiturintiems gyventojams, kai suaugęs asmuo yra išnaudoję visas kitų pajamų gavimo galimybes, rūšis, jų dydžius ir teikimo sąlygas, 5 straipsnis išskiria dvi socialinės paramos rūšis – socialinę pašalpą, kurios gavimo reikalavimai įtvirtinti 6 straipsnyje, bei būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijas, kurių gavimo sąlygos nustatytos minėto įstatymo 7 straipsnyje. PSPNGĮ 4 straipsnio 1 dalis numato, jog piniginę socialinę paramą savivaldybės teikia vykdydamos savarankiškąją savivaldybių funkciją, kuri yra finansuojama iš savivaldybių biudžetų lėšų.

Pagal PSPNGĮ 6 straipsnį, bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į socialinę pašalpą, jeigu kreipimosi dėl socialinės pašalpos metu atitinka visus šiame straipsnyje nurodytus reikalavimus: <...> 3) kiekvienas vyresnis kaip 18 metų bendrai gyvenantis asmuo, vienas gyvenantis asmuo arba vaikas (įvaikis) nuo 16 iki 18 metų atitinka bent vieną iš šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytų sąlygų, kurioms esant bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į piniginę socialinę paramą. PSPNGĮ 8 straipsnio 1 dalyje išvardintos sąlygos, kurioms esant bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į piniginę socialinę paramą: <...> 4) asmuo yra įsiregistravęs Užimtumo tarnyboje prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos ar kitos valstybės valstybinėje įdarbinimo tarnyboje.

Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymas, be kita ko, nustato pagrindines užimtumo formas ir jų sistemą, darbo ieškančių asmenų užimtumo rėmimo sistemos teisinius pagrindus. Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo 22 straipsnis reglamentuoja bedarbio statusui keliamas sąlygas, sąlygas, kuriomis, kiti darbo ieškantys asmenys ir darbo rinkai besirengiantys asmenys Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka gali būti registruoti Užimtumo tarnyboje Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka vienu iš šių statusų: užimto asmens, pensinio amžiaus asmens, besimokančio asmens, asmens, praradusio bedarbio statusą ar darbo rinkai besirengiančio asmens statusu.

Aprašo 22 punkte nustatyta, kad, pasikeitus darbo ieškančio asmens duomenims, Užimtumo tarnyba ne vėliau kaip kitą darbo dieną priima sprendimą dėl asmens statuso. Pagal Aprašo 22.5.1 papunktį, jeigu asmuo, turėjęs vieną iš Užimtumo įstatymo 22 straipsnio 4 dalies 1–4 punktuose nurodytų statusų, pradeda atitikti bedarbio apibrėžimą, jo registracija Užimtumo tarnyboje nutraukiama ir, asmens prašymu, jis pakartotinai registruojamas suteikiant bedarbio statusą.

Apibendrinant nurodytą teisinį reguliavimą, darytina išvada, kad viena iš sąlygų, kai asmuo turi teisę į piniginę socialinę paramą, yra įsiregistravimas Užimtumo tarnyboje ar kitos valstybės valstybinėje įdarbinimo tarnyboje.

PSPNGĮ 21 straipsnio 11 dalyje numatyta, jog jeigu vienas gyvenantis asmuo arba vienas iš bendrai gyvenančių asmenų laikotarpiu, už kurį skiriama ir (ar) mokama piniginių socialinė parama, nutraukė registraciją Užimtumo tarnyboje ar kitos valstybės valstybinėje įdarbinimo tarnyboje, išskyrus įsidarbinimo atvejį, arba registracija Užimtumo tarnyboje ar kitos valstybės valstybinėje įdarbinimo tarnyboje jam buvo nutraukta, piniginių socialinė parama bendrai gyvenantiems asmenims arba vienam gyvenančiam asmeniui neskiriama arba paskirtosios mokėjimas nutraukiamas nuo kito mėnesio po šių aplinkybių atsiradimo. Šiems asmenims, kai jie yra šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodyti asmenys, piniginių socialinė parama skiriama, jeigu jie ne trumpiau kaip 3 mėnesius registruoti Užimtumo tarnyboje ar kitos valstybės valstybinėje įdarbinimo tarnyboje. Ši nuostata netaikoma, jeigu per šioje dalyje nurodytą laikotarpį vienas gyvenantis asmuo arba vienas iš bendrai gyvenančių asmenų įsidarbina ar pradeda dirbti savarankiškai ir dirba ne trumpiau kaip 1 mėnesį arba

dėl piniginių socialinės paramos kreipiasi praėjus ne mažiau kaip 6 mėnesiams po paskutinio piniginių socialinės paramos gavimo laikotarpio.

Taigi, įstatymų leidėjas numatė imperatyvų reikalavimą, piniginių socialinės paramos mokėjimą nutraukti nuo kito mėnesio, kai asmuo pats nutraukia registraciją Užimtumo tarnyboje (išskyrus įsidarbinimo atvejį), arba asmens registracija Užimtumo tarnyboje nutraukiama. Asmuo turi teisę gauti socialinę paramą tik tokiu atveju, kai registracija Užimtumo tarnyboje yra ne trumpesnė nei 3 mėnesiai, išskyrus nurodytą atvejį, susijusį su įsidarbinimu ar savarankišku darbu nustatytą laikotarpį. Tai reiškia, teisė į paramą po registracijos Užimtumo tarnyboje nutraukimo gali atsirasti tik iš naujo įvykdžius įstatyme nustatytas sąlygas, t. y. ne trumpiau kaip 3 mėnesius būti registruotam Užimtumo tarnyboje.

Užimtumo tarnybos duomenų bazės išrašo duomenys patvirtina, kad pareiškėjo registracija Užimtumo tarnyboje buvo nutraukta 2026 m. sausio 5 d., vadovaujantis Aprašo 22.5.1 papunkčiu, t. y. dėl statuso pakeitimo, kai asmuo, turėjęs kitą statusą, pradėjo atitikti bedarbio apibrėžimą, ir dėl to buvo registruojamas kaip bedarbis. Iš naujo pareiškėjas Užimtumo tarnyboje registruotas nuo 2026 m. sausio 11 d.

Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjo registracija Užimtumo tarnyboje buvo nutraukta 2026 m. sausio 5 d., o pareiškėjas Prašymą pateikė 2026 m. kovo 23 d., nepraėjus 3 mėnesiams nuo registracijos Užimtumo tarnyboje dienos (2026 m. sausio 11 d.), sprendina, jog atsakovė priėmė pagrįstą sprendimą socialinės pašalpos už ginčo laikotarpį neskirti. Akivaizdu, kad pareiškėjas tik 2026 m. sausio 11 d. užsiregistravo Užimtumo tarnyboje ir būtent 3 mėnesių registracijos laikotarpis turi būti skaičiuojamas nuo šio momento. Nagrinėjamu atveju, teisė į socialinę pašalpą pareiškėjui atsiranda tik nuo 2026 m. balandžio 11 d., jei išpildomos kitos PSPNGĮ sąlygos socialinei paramai gauti. PSPNGĮ 21 straipsnio 11 dalyje numatyta imperatyvi sąlyga nebuvo išpildyta Prašymo pateikimo metu. Šiame kontekste, Komisija nesutinka su pareiškėjo skundo argumentais, jog atsakovė turėjo atsižvelgti į aplinkybes, jog registracija Užimtumo tarnyboje nutraukta ne dėl pareiškėjo kaltės. Komisijos vertinimu, atsakovei nekyla pareiga aiškintis nutraukimo Užimtumo tarnyboje aplinkybių. Registracija Užimtumo tarnyboje svarbi tik tuo aspektu, ar asmuo atitinka minėtas teisės aktų sąlygas teisei į piniginę socialinę paramą atsirasti. Nagrinėjamu atveju, Užimtumo tarnybos duomenų bazės išrašas buvo pakankamas juridinis pagrindas spręsti, jog pareiškėjas neatitinka PSPNGĮ 21 straipsnio 11 dalies nuostatų ir socialinė pašalpa negali būti skiriama.

Pasisakant dėl skundo argumento, jog registracijos Užimtumo tarnyboje metu pareiškėjas negalėjo žinoti apie socialinės paramos paskyrimą, kuri paskirta vasario mėnesį, o paskyrimo laikotarpis buvo skaičiuojamas atgaline data už sausio mėnesį, atkreiptinas pareiškėjo dėmesys, jog Prašymas netenkinamas ne todėl, kad pareiškėjui 2026 m. vasario 3 d. sprendimu Nr. 6452 „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamo vandens išlaidų kompensacijas“ paskirtos būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijos laikotarpiu nuo 2026 m. sausio 1 d. iki 2026 m. sausio 31 d., tačiau todėl, kad registracija Užimtumo tarnyboje *de jure* (pagal teisę) ir *de facto* (faktiškai) truko trumpiau nei 3 mėnesius iki Prašymo pateikimo dienos.

Išimtis dėl PSPNGĮ 21 straipsnyje numatyto pagrindo nenustatyta, nes byloje nėra duomenų, kad pareiškėjas įsidarbino. Todėl atsakovė tinkamai taikė ir aiškino PSPNGĮ 21 straipsnio 11 straipsnio nuostatas ir priėmė teisėtą ir pagrįstą Sprendimą. Sprendime pateiktas teisinis pagrindas – PSPNGĮ 21 straipsnio 11 dalis, Pranešimu plačiau paaiškinta, kodėl netenkinamas Prašymas.

Pareiškėjas rašytiniuose paaiškinimuose nurodo, jog teisė į socialinę paramą nustatoma vadovaujantis tik PSPNGĮ 6 ir 8 straipsniais, todėl jis neprivalo atitikti PSPNGĮ 21 straipsnio 11 dalies nuostatų. Pažymėtina, jog bendrosios nuostatos, nustatančios teisę į socialinę paramą yra pareiškėjo minimi PSPNGĮ 6 ir 8 straipsniai, tačiau specialiosios nuostatos, reglamentuojančios socialinės paramos skyrimą, yra numatytos PSPNGĮ 21 straipsnyje. Tuo atveju, kai asmuo neatitinka vienos iš PSPNGĮ 21 straipsnyje numatytos sąlygos, *inter alia* (be kita ko) ir sąlygos būti Užimtumo tarnyboje registruotu ne trumpiau nei 3 mėnesius, nutrūkus ankstesnei registracijai Užimtumo tarnyboje, asmeniui socialinė parama negali būti skiriama. Todėl atsakovė turėjo tiek teisinį, tiek ir faktinį pagrindą, vadovautis minėta PSPNGĮ 21 straipsnio 11 dalimi, socialinės paramos neskirti.

VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje nustatyta, jog administraciniame sprendime turi būti nurodyta: <...> 4) atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos; 5) administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; 6) administracinio sprendimo motyvai.

VAĮ administraciniam sprendimui nustatytų reikalavimų aiškinimas išsamiau detalizuojamas Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo suformuotoje praktikoje, kurioje nurodoma, tikrinant viešojo administravimo subjekto sprendimą (bendrine prasme) VAĮ 10 straipsnio aspektu turi būti nustatyta, ar asmuo, kuriam adresuotas aktas, iš esmės galėjo ir turėjo suvokti (suprasti) priimto sprendimo faktinius ir teisinius pagrindus, jo priėmimo motyvus (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2023 m. vasario 22 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eA-105-502/2023, 2023 m. gruodžio 6 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1257-968/2023 ir kt.).

Komisija, įvertinusi Sprendimo turinį, sprendžia, jog Sprendimas atitinka VAĮ 10 straipsnio 5 dalies bendruosius reikalavimus, keliamus administraciniam sprendimui, yra teisėtas ir pagrįstas, pareiškėjas galėjo ir turėjo suprasti priežastį, kodėl nėra tenkinamas Prašymas, o subjektyvus PSPNGĮ 21 straipsnio 11 dalies pareiškėjo nuostatų aiškinimas nėra pagrindas panaikinti iš esmės teisėtą Sprendimą, todėl pareiškėjo skundas netenkinamas.

Atsiliepime į skundą atsakovė nurodė papildomą teisinį pagrindą VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punktą, nustatantį, jog prašymas ar skundas viešojo administravimo subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens sprendimu gali būti nenagrinėjamas, jeigu paaiškėja, kad dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs arba sprendimą yra priėmęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi, arba kitas kompetentingas viešojo administravimo subjektas ir asmuo nepateikia naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą. Pažymėjo, jog klausimas dėl socialinės paramos pareiškėjui jau buvo nagrinėtas Komisijos byloje Nr. AG2-92/17-2026 ir dėl to priimtas sprendimas.

Remiantis administracinių teismų praktika, administracinio akto priėmimo motyvai pagal įstatymą privalo būti nurodomi pačiame administraciniame akte. Skundžiamo sprendimo priėmimo motyvų nurodymas teismo (šiuo atveju, Komisijos) proceso metu neturi būti vertinamas ir nedaro įtakos nemotyvuoto sprendimo teisėtumui (pvz., LVAT 2013 m. birželio 13 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-940/2013; 2015 m. sausio 8 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1-502/2015; 2025 m. spalio 15 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2464-821/2025). Priešingai vertinant, būtų pažeistos pareiškėjo teisės į gynybą (žr., pvz., LVAT 2011 m. lapkričio 2 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A²⁶¹-2692/2011). Individualaus administracinio akto motyvų nenurodymas pačiame akte ir jų papildymas ginčą nagrinėjant teisme (Komisijoje) iš principo nėra toleruotini, nes kliudo suinteresuotam asmeniui pasirinkti būdus bei priemones dėl savo teisių ar interesų gynimo. Teisės aktai nenustato nei teisės, nei pareigos skundžiamo akto motyvacijos trūkumus šalinti ar motyvus sukurti administracinį ginčą nagrinėjantiems subjektams (LVAT 2023 m. vasario 22 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eA-105-502/2023). Nagrinėjamu atveju, atsiliepime nurodytas papildomas teisinis pagrindas VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punktas iš esmės nėra toleruotinas, todėl remiantis nurodyta teismine praktika, dėl šio papildomo motyvo Komisija nepasisakys.

Į bylą pateikti įrodymai patvirtina, jog atsakovė, siekdama padėti pareiškėjui įgyvendinti teisę į socialinę paramą, pateikė papildomą informaciją apie galimybę kreiptis pateikiant prašymą dėl paramos skyrimo išimties tvarka pagal PSPNGĮ 23 straipsnio 3 dalies 9 punktą ir Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems Tauragės rajono savivaldybės gyventojams teikimo tvarkos aprašą, patvirtintą Tauragės rajono savivaldybės tarybos 2024 m. vasario 20 d. sprendimu Nr. 1-36. Pareiškėjas turi teisę pagal pateiktą išaiškinimą pateikti prašymą skirti socialinę paramą išimties tvarka.

Nustatytų teisinių ir faktinių aplinkybių pagrindus skundas atmetinas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

pareiškėjo X. Y. skundą atsakovei Tauragės rajono savivaldybės administracijai dėl Tauragės rajono savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2026 m. balandžio 20 d. sprendimo Nr. 91-SI-2085 „Dėl socialinės pašalpos skyrimo“ panaikinimo atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Laura Bernikienė

Komisijos nariai

Evaldas Ambrozaitis

Vilija Astrauskienė